

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 15Co/358/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1315209991
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Hajdínová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1315209991.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Hajdínovej a členov senátu JUDr. Silvie Walterovej a JUDr. Evy Mészárosovej v právnej veci žalobcu: SPP-distribúcia, a.s., IČO: 35 910 739, Bratislava, Mlynské Nivy č. 44/b, zastúpený spoločnosťou Jakubčák, advokátska kancelária, s.r.o., IČO: 47 255 706, Bratislava, Michalská č. 14, za ktorú koná Mgr. Branislav Jakubčák, proti žalovanému: C. K. , narodený dňa X.XX.XXXX, trvale bytom H., K. č. XX/XX, zastúpený spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Jozef Holič s. r. o., IČO: 51 163 730, Bernolákovo, Poľovnícka č. 4, za ktorú koná JUDr. Jozef Holič, o zaplatenie sumy XXX,XX € s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III. zo dňa 2. novembra 2016, č.k. 12 C 346/2015-79, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Bratislava III. zo dňa 2. novembra 2016, č.k. 12 C 346/2015-79, vo výroku, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu XXX,XX € spolu s 5,05 % úrokom z omeškania ročne od 27.9.2015 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, p o t v r d z u j e .

II. Odvolanie žalovaného voči rozsudku Okresného súdu Bratislava III. zo dňa 2. novembra 2016, č.k. 12 C 346/2015-79, vo výroku, ktorým žalobu vo zvyšku zamietol, o d m i e t a .

III. Rozsudok Okresného súdu Bratislava III. zo dňa 2. novembra 2016, č.k. 12 C 346/2015-79, vo výroku, ktorým uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania, pričom o výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník, m e n í t a k , ž e ž a l o b c o v i p r i z n á v a n á r o k na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100 %.

IV. Žalobcovi p r i z n á v a n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Bratislava III. rozsudkom zo dňa 2.11.2016, č.k. 12 C 346/2015-79, uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu XXX,XX € spolu s úrokom z omeškania 5,05 % ročne od 27.9.2015 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku; vo zvyšku žalobu zamietol; žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania s tým, že o výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Vychádzal zo žaloby doručenej súdu dňa 7.5.2015, ktorou sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia sumy XXX,XX € s 5,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy XXX,XX € od 7.5.2015 do zaplatenia. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že pri kontrole zistil a neskôr znalcom bolo konštatované, že na odbernom mieste H., R. č. XX/XX, ide o poškodenie meradla, ktoré bolo predelené a následne zlepené. V dôsledku uvedeného v období od 23.3.2013 do 15.5.2013 dochádzalo na uvedenom

odbernom mieste k neoprávnenému odberu plynu, čím mu vznikla škoda celkom vo výške XXX,XX €, ktorá bola vyčíslená podľa vyhlášky Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky č. 449/2012 Z.z. Nárok na náhradu škody si voči žalovanému uplatnil faktúrou č. 9000159379 zo dňa 5.6.2013, splatnou dňa 24.6.2013, túto žalovaný neuhradil, preto si uplatňuje aj úroky z omeškania v zákonnej výške.

2. Súd prvej inštancie vo veci nariadil pojednávanie, vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, oboznámením sa s listinnými dôkazmi založenými v spise, na základe čoho zistil nasledovný skutkový stav veci. Zo zápisu zo dňa 15.5.2013 zistil, že v tento deň bola u žalovaného vykonaná kontrola odberného miesta, došlo k výmene meradla z dôvodu odoslania starého meradla na odborné posúdenie znalcovi; výmenu meradla žalovaný podpísal. Zo znaleckého posudku č. 191/PL/2013 vypracovaného znalcom Ing. Leškom mal za preukázané, že plomba pri počítadle meradla bola porušená, predelená na dve časti. Faktúrou č. XXXXXXXXXX zo dňa 5.6.2013, splatnou dňa 24.6.2013, žalobca vyúčtoval žalovanému náhradu škody za neoprávnený odber zemného plynu v sume XXX,XX € na odbernom mieste H., R. č. XX/XX, za obdobie od 23.3.2013 do 15.5.2013. Množstvo odobratého plynu sa pre účely zistenia výšky škody vypočítava spôsobom, ktorý je upravený vo vyhláške Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky č. 449/2012 Z.z. a vychádza sa z toho, že sa určí doba neoprávneného odberu plynu; keď sa nevie určiť, vychádza sa z toho, že neoprávnený odber začal dňom nasledujúcim po poslednom legálnom odpočte, ktorý bol na odbernom mieste dňa 23.3.2013. Bol zistený menovitý hodinový príkon spotrebičov, kotol PKM 20, t.j. v m³/hod., čo činilo celkovo pri sadzbe za kWh.m: X,XXXXX €, neoprávnené odobratý plyn: X.XXX,XX/m³, spolu suma XXX,XX €. Škoda vychádza aj z množstva plynových spotrebičov, ktoré sa na odbernom mieste nachádzajú a pre tieto účely sú odberatelia povinní umožniť dokumentáciu plynových spotrebičov. V danom prípade bol na odbernom mieste iba jeden plynový spotrebič, plynový kotol. Pokiaľ ide o škodu spôsobenú neoprávneným odberom plynu, jeho celkové množstvo je XXX,XX m³. Okrem tejto škody si ako škodu uplatnil žalobca aj náklady spojené so zisťovaním neoprávneného odberu celkom vo výške XXX,XX €. Žalobca uviedol, že odpor žalovaného je odôvodnený iba vo všeobecnej rovine, sú v ňom iba nejaké konštrukcie a hypotézy, že by „niekto mal“, „nevie kto“, „oslovovať“, ani nevie, či tým myslí žalovaného alebo tretie osoby s ponukou, že za odplatu bude vykonaný spätný odpočet spotrebovaného plynu, s čím nesúhlasil. Dôvody uvedené v odpore nesúvisia s týmto konaním, v ktorom si uplatňuje nárok na základe § 82 ods. 1 písm. d/ zákona o energetike, ktorý pojednáva o neoprávnenom odbere zemného plynu meraného na to určeným meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii. Základom nároku je porušenie zabezpečenia a z toho dôvodu je zmienka o možnosti spätného odpočtu irelevantná a nesúvisí s týmto konaním, pretože situácia, kedy by neoprávnený odber zemného plynu vykonal odberateľ, je upravená v § 82 ods. 1 písm. c/ citovaného zákona a nárok z takého titulu si v tomto konaní neuplatňuje. Žalobca svoje tvrdenia o škode preukazoval závermi znaleckého posudku č. 191/PL/2013 vypracovaného znalcom Ing. Leškom, v ktorom je jednoznačne uvedené, že overovacia, zabezpečovacia, značka je predelená na dve časti. Ak žalovaný v odpore naznačuje pochybnosť o závere znaleckého posudku použitím slova „pravdepodobne“, upozornil na to, že slovo „pravdepodobne“ je použité pred slovným spojením „pôvodné zabezpečenie“, t.j. tento výraz sa netýka záveru porušenia plomby alebo jej predelení na dve časti, ale skôr to súvisí s pojmom „pôvodné zabezpečenie“. Z logiky vety je zrejmé, že meradlo v čase znaleckého skúmania neobsahovalo také zabezpečenie, aké by tam malo byť, čím je splnená kvalifikácia neoprávneného odberu zemného plynu podľa § 82 ods. 1 písm. d/ citovaného zákona. S ohľadom na toto ustanovenie zákona je bezpredmetné, či neoprávnený zásah vykonal odberateľ alebo niekto iný. Na základe vypracovaného znaleckého posudku má žalobca za to, že meradlo osadené v dome žalovaného bolo poškodené. Podľa zákona o metrológii na určenie ceny zemného plynu je možné používať iba meradlá, ktoré majú riadne zabezpečenie. Meradlo, ktoré má porušené zabezpečenie, tzv. plombu, nie je možné používať na vyúčtovanie ceny za spotrebovaný zemný plyn, t.j. zo zákona je údaj na takomto meradle neplatný a nepoužiteľný, keďže takéto meradlo nezaznamenáva skutočnú spotrebu. Zápis zo dňa 15.5.2013 potvrdzuje, že plynomer na odbernom mieste bol v predzáhradke rodinného domu, v uzamknutej skrinke, pričom pri kontrole a pri výmene plynomeru bol prítomný sám žalovaný, čo vylučuje jeho prípadnú obranu, že ide o manipuláciu, že skrinka bola otvorená a podobne. Toto potvrdzuje i priložená fotografia z júna 2012, keď právny zástupca žalovaného na pojednávaní výslovne uviedol, že nežiada vo veci nariadiť znalecké dokazovanie, nežiada vypočuť znalca Leška, neoznačil žiadnych svedkov. Potvrdil, že má vedomosť o tom, že na Okresnom súde Bratislava III. sú vedené i ďalšie súdne konania voči žalovanému, ale ako podnikateľovi, týkajú sa iných odberných miest, ide o konania vedené pod sp.zn. 23 Cb 249/2015 a sp.zn. 26 Cb 235/2015 a s prejednávanou vecou nesúvisia. Ak žalovaný vo svojej obrane poukazuje na údajne prebiehajúce trestné konania, v konaní vedenom pod sp.zn. 23 Cb 249/2015

bol vykonaný dopyt na spoločnosť Distribúcia SS a.s., ktorá listom zo dňa 7.6.2016 potvrdila, že konania ohľadom krádeže plynu boli zastavené, alebo odovzdané SOI, čím vyvracia jeho obranu, ktorú považuje v celom kontexte za účelovú. Žalobca ďalej poukázal na to, že neoprávnený odber zemného plynu meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, vychádza z objektívnej zodpovednosti a odberateľ je zodpovedný za skutočnosť, že odoberal plyn meradlom s poškodenou plombou. Netvrdí, že žalovaný je ten, ktorý zasiahol a porušil plombu, ale na základe objektívnej zodpovednosti je zodpovedný za takto vzniknutú škodu, a tak nie je ani potrebné preukazovať alebo zisťovať, kto do meradla zasiahol. V danom prípade totiž nešlo o to, že by meradlo bolo porušené náhodne, samotný znalec vyslovil, že pôvodná plomba bola predelená a následne zlepená, ide o znalca z odboru kriminalistika, odbor mechanoskopia. Vznik škody preukazoval žalobca skutočnosťou, že na odbernom mieste bol plyn odoberaný a z dôvodu poškodenia plomby, údaj o spotrebe plynu zistený dňa 23.3.2013, nie je z tohto dôvodu údajom, ktorý by bolo možné použiť na vyúčtovanie kúpnej ceny za zemný plyn. Za obdobie neoprávneného odberu odberateľ nezaplatil nič, hoci zemný plyn reálne odoberal, pretože dom bol obývaný. Právny zástupca žalovaného tvrdil, že ide o súbežne zistené možné zásahy do odberného miesta, v podstate jednej nehnuteľnosti žalovaného, pričom ide o komplex byt, penzión - reštaurácia a pálenica - výrobná. Je verejne známe z poznatkov trestného konania a potvrdil to i znalec v inom podaní, že v širšom okolí H. sa viedlo trestné stíhanie a možno sa ešte vedie, kde žalobca vystupuje ako poškodený a informovaný zástupca, ktorý jediný vie odpovedať, či sú stíhaní jeho zamestnanci alebo osoby, ktoré sa za jeho zamestnancov vydávali. Ak došlo k poškodeniu plomby, teda k zabezpečeniu meradla, predloženým znaleckým posudkom také niečo preukázané nebolo, nikde sa neobjavila fotografia rozdelenej, odlomenej alebo inak poškodenej plomby. Znalec ako odborník predpokladá, že boli oddelené dve časti plomby od seba, ale nikde to nedokumentuje a pre nedostatok popisnej časti posudku žiadne argumenty, ktoré by mali presvedčiť súd, že došlo k manipulácii s plombou, sa v znaleckom posudku nenachádzajú. Navyiac o úvahe o možnom lepidle, ktorá by logicky vysvetľovala, že po oddelení dvoch častí došlo k ich spätnému spojeniu, znalec nemá odbornosť a nesmie vyhodnocovať napríklad to, že bolo použité kvanoakrylátové lepidlo. Záver znalca, že práve zásah a je jedno kým, nebol dodnes preukázaný. Argumentácia § 82 ods. 1 citovaného zákona v tomto prípade neprichádza do úvahy. On sám ako advokát, má poznatky o evidentných ponukách podvodníkov v H., kde sa pohybovali neznáme osoby, dokonca ich sám videl pri odbernom mieste, ale vtedy nevedel, že s tým bude nejaký problém. Jeho klient odohnal osoby, ktoré sa predstavovali ako pracovníci žalobcu, ktorí mu ponúkali vykonať zásah, zrejme nejakým spätným odpočtom spotrebovaného plynu. Predmetom tohto konania je byt, odberné miesto je verejne prístupné a dostať sa k nemu je možné bez prekonania akejkoľvek prekážky. Nesúhlasil s tým, že ak žalobca, či úmyselne alebo podvodným konaním svojich zamestnancov, spôsobil porušenie plomby, že by bolo možné postupovať tak, že odberateľ s absolútnou istotou zodpovedá za zásah objektívne. Musí sa vylúčiť, či porušenie plomby urobili zamestnanci žalobcu, aby si tým zabezpečili tabuľkový príjem za neoprávnený odber. On sám neinicioval trestné konanie, pretože nevedel opísať páchatel'a, ani dátum, kedy k porušeniu malo dôjsť.

3.1. Po právnej stránke súd prvej inštancie rozsudok odôvodnil ustanoveniami § 2 písm. c/ bod 15, § 49 ods. 6 písm. d/, j/, § 64 ods. 6 písm. i/, j/, § 72 ods. 8, § 73 ods. 4, ods. 5, § 82 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, účinný k 31.1.2013, § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka a dôvodil, že žalovaný spôsobil žalobcovi škodu neoprávneným odberom zemného plynu. Uviedol, že žalobca svoj nárok na náhradu škody opieral o ustanovenie § 82 ods. 1 písm. d/ zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike, t.j. domáhal sa náhrady škody podľa osobitného zákona obsahujúceho vlastnú úpravu náhrady škody spôsobenej dodávateľovi plynu neoprávneným odberom odberateľom plynu. Neoprávnený odber zemného plynu je odber bez uzatvorenej zmluvy o dodávke plynu alebo v rozpore s uzavretou zmluvou (§ 82 ods. 1 písm. a/, d/ zákona o energetike) a meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii. Pri neoprávnenom odbere plynu je odberateľ plynu povinný nahradiť dodávateľovi plynu škody, ktoré mu neoprávneným odberom spôsobil. Pri výslovnom zákaze akéhokoľvek zásahu do meradla inou osobou ako dodávateľom plynu je zrejmé, že citovaný zákon v ustanoveniach § 82 ods. 1 konkretizuje niekoľko skutkových podstát, ktoré označuje za neoprávnený odber plynu, pričom z hľadiska posúdenia druhu zodpovednosti odberateľa plynu za škodu spôsobenú dodávateľovi plynu neoprávneným odberom podľa zákona o energetike, v danom prípade žalobca odvíja uplatnený nárok na náhradu škody ako odber plynu meraný meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, na ktorý sa vzťahuje objektívna zodpovednosť, teda zodpovednosť bez zreteľa na zavinenie. Zdôraznil fakt, že odberateľ zodpovedá

(už len) za to, že odoberal plyn meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, pričom porušenie tohto zabezpečenia mohol spôsobiť ktokoľvek a porušenie zabezpečenia meradla proti neoprávnenej manipulácii nie je viazané len na odberateľa samotného, prípadne na iné osoby, ktoré či už na podnet odberateľa plynu alebo s jeho vedomím toto zabezpečenie meradla porušili. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27.10.2009, sp.zn. 1 Cdo 107/2008, v ktorom Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil, že odberateľ zodpovedá (už len) za to, že odoberal plyn meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, pričom porušenie tohto zabezpečenia mohol spôsobiť ktokoľvek, teda porušenie zabezpečenia meradla proti neoprávnenej manipulácii nie je viazané len na odberateľa zemného plynu alebo iné osoby, ktoré či už na podnet odberateľa plynu alebo s jeho vedomím, toto zabezpečenie meradla porušil. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.10.2009, sp.zn. 4 Cdo 30/2009, v danom prípade podľa jej názoru boli naplnené všetky znaky zodpovednosti za škodu t.j. existencia protiprávneho úkonu (neoprávnený odber), škoda (vypočítaná s poukazom na § 59 ods. 3 zákona o energetike a s použitím metodiky stanovenej príslušnou vyhláškou) a príčinná súvislosť medzi existenciou protiprávneho úkonu a škodou (v dôsledku odberu plynu v rozhodnom období a nie vierohodnosti stavu spotreby plynu na takto poškodenom meradle). Predstavy žalovaného o tom, ako by malo byť meradlo zabezpečené, sú jeho subjektívne a idealistické, pretože umiestňovanie plynomerov, ako aj projektovanie rozvodných sietí, presne upravujú právne predpisy a technické normy a tieto musia byť dodržiavané; odchýlky od technických noriem sú neprípustné. Platná právna úprava stanovuje, že číselník meradla má byť zabezpečený plombou, aby do číselníka nemohol nikto zasahovať. Súd prvej inštancie mal za to, že v danom prípade bola naplnená skutková podstata neoprávneného odberu plynu podľa ustanovenia § 82 ods. 1 písm. d/ citovaného zákona, pretože žalovaný odoberal plyn meraný meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, a tak zodpovedá žalobcovi za škody, ktoré neoprávneným odberom spôsobil. Mal preukázané, že žalobca preukázal všetky podmienky pre uplatnenie nároku zodpovednosti za vzniknutú škodu, a to neoprávnený odber, protiprávny úkon - odber plynu meradlom, ktoré malo poškodenú plombu, ako to vyplynulo zo znaleckého dokazovania a príčinnú súvislosť, ktorá spočíva v tom, že údaj z takéhoto meradla nie je použiteľný, pričom zemný plyn bol na odbernom mieste odobieraný. Žalovaný výpočet škody v zmysle vyhlášky č. 449/2012 Z.z. nevyvrátil, nového znaleckého dokazovania sa nedomáhal. Žalobcovi svedčí aktívna legitimácia v súvislosti s uplatnením nároku na náhradu škody, keďže spoločnosť žalobcu je prevádzkovateľom distribučnej siete zemného plynu. Pri zistení neoprávneného odberu má žalobca nárok na náhradu spôsobenej škody. V dôsledku poškodenej montážnej plomby nemožno údaje o spotrebe zemného plynu odvodiť od meradla (plynomeru), keďže pri porušení montážnej plomby zaniká platnosť overenia meradla a ním zaznamenané údaje nemožno považovať za hodnoverné. Výšku vzniknutej škody nemožno ustáliť na základe objektívnych a spoľahlivých podkladov aj preto, že nie je možné zistiť, akú dlhú dobu boli zapojené plynové zariadenia používané. Za týchto okolností možno výšku náhrady spôsobenej škody určiť jedine výpočtom podľa vyhlášky č. 449/2012 Z.z., ktorou sa ustanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu. V danom prípade išlo o množstvo X.XXX,XX kWh za obdobie od 23.3.2013 do 15.5.2013 po XX,XX/XXXX kWh. Za celé obdobie neoprávneného odberu plynu vznikol nárok na náhradu škody spolu vo výške žalovanej sumy. Žalovaný sa na otázku súdu, či namieta žalobcom predložený znalecký posudok, či žiada o nariadenie znaleckého dokazovania, jednoznačne vyjadril, že nenavrhuje a nežiada ani vypočítať znalca Ing. Leška. Znaleckým posudkom Ing. Leška č. 191/PL/2013 bolo preukázané, že žalovaný odoberal plyn meraný meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, samotný žalovaný v zmysle záverov znaleckého posudku nespороval, že meradlo bolo zlomené, predelené na dve časti, iba vyjadrenie znalca, že následne bolo zlepené lepidlom, čo bolo pre posúdenie veci irelevantné, či poškodené meradlo bolo zlepené kvanoakrylátovým alebo iným lepidlom, ako aj to, či meradlo poškodil žalovaný, prípadne iné osoby, z dôvodu ktorého objektívne zodpovedá žalobcovi za škody, ktoré neoprávneným odberom spôsobil. Podľa § 1 ods. 9 vyhlášky vznikol žalobcovi aj nárok na zaplatenie nákladov spojených so zistením neoprávneného odberu plynu v sume celkom XXX,XX €, keď žalovaný výšku nárokov, t.j. celkovú žalovanú sumu, nespороval.

3.2. Žalovanému uložil aj sankciu v dôsledku nesplnenia povinnosti riadne a včas v podobe úrokov z omeškania, ktoré sú zákonným dôsledkom omeškania so splnením peňažného dlhu alebo jeho časti a nárok na úroky z omeškania pri omeškaní s plnením peňažného dlhu vzniká bez ohľadu na to, čo spôsobilo omeškanie. Úroky z omeškania môže veriteľ požadovať od dlžníka aj vtedy, ak neboli medzi ním a dlžníkom dohodnuté. Ak čas plnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal podľa § 563 Občianskeho zákonníka. Žalobca žiadal priznať úroky z omeškania od 7.5.2015, t.j. od

podania žaloby, tieto priznal až od 27.9.2015, preto žalobu vo zvyšku zamietol, keď za žiadosť veriteľa o plnenie je nevyhnutné považovať aj doručenie žaloby dlžníkovi zo strany súdu. Tieto účinky však nemá samotné začatie konania doručením žaloby súdu, čo bolo dňa 25.9.2015, ale dlh sa stane splatným deň po doručení žaloby dlžníkovi. Prvý deň omeškania dlžníka nastal nasledujúci deň po splatnosti dlhu, a to dňa 27.9.2015. Žalovaného zaviazal na zaplatenie uplatnených úrokov z omeškania v zákonnej výške 5,05 % ročne, vo výške úrokovej sadzby ECB pre hlavné refinančné operácie ku dňu začatia omeškania (0,05 % ročne) zvýšenej o päť percentuálnych bodov.

3.3. Výrok o náhrade trov konania súd prvej inštancie odôvodnil ustanoveniami § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, ods. 2 C.s.p. a úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania, o ktorých výške rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

4. Proti tomuto rozsudku v celom rozsahu podal včas odvolanie žalobca dôvodiac ustanovením § 365 ods. 1 písm. a/, b/, f/, g/, h/ C.s.p. (neboli splnené procesné podmienky; súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené; rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci). Uviedol, že neboli splnené procesné podmienky pre skončenie dokazovania, nakoľko sudkyňa nezverejnila stanovisko, či porušenie plomby považuje alebo nepovažuje za preukázané, taktiež opomenula povinnosť oznámiť čo treba dokazovať a čo nie. Ak by správne oznámila, že plomba porušená nebola, bol by žalobca procesne zaútočil na vykonanie znaleckého dokazovania, na to či bola alebo nebola plomba predelená a znalcom chemikom potvrdená hmota alebo lepidlo. Tým, že sudkyňa neoznámila, že plomba bola podľa znalca, ktorý mal potvrdiť manipuláciu a neoprávnený odber, predelená, znemožnila mu domáhať sa ďalšieho znaleckého dokazovania na vyvrátenie domnienky znalca o predelení plomby a jej opätovnom zlepení, čím bol ukrátený na svojom práve na spravodlivý proces. Namietol, že žalobca, ani sudkyňa, nevyhodnotili náležitosti znaleckého posudku a rozdielnosť medzi znaleckým posudkom a svedeckou výpoveďou, keď v „znaleckom“ posudku nie je popisná časť, predelené dve časti absentujú, takže nejde o odborný posudok. Vytkol súdu prvej inštancie, že nebolo vykonané predbežné hodnotenie či plomba bola predelená a či znalecký posudok preukázal poškodenie meradla; procesnú obranu nerealizoval. Tvrdil, že pre použitie výpočtu zo zákona možno akceptovať použitie právneho predpisu iba vtedy, ak bolo preukázané, že došlo k neoprávnenému odberu u tohto užívateľa po prvýkrát, a to porušením plomby. To sa nestalo, keď žalobca dôkazné bremeno a predelenie plomby nepreukázal, ani použitý dôkaz nepreukázal to, čo si dovoľil znalec neodborne osvedčiť. Poukázal na odpor, ktorý podal proti platobnému rozkazu vydanom v konaní, v ktorom poprel, že by neoprávnené manipuloval s plombou zabezpečujúcou ochranu počítadla pred neoprávnenými zásahmi. Už vtedy sa domáhal zistenia, či sa vedie trestné stíhanie proti osobám ponúkajúcim a vykonávajúcim nepovolené úpravy na zníženie spotrebovaného plynu. Namietal, že žaloba nemá náležitosti, nebolo doplnené zisťovanie o identifikáciu osôb robiacich zásahy do meračov a namietol aj znalecký posudok, pretože znalec neoznačil hmotu na plombe ako kyanoakrylátové lepidlo, pretože na to nemal aprobáciu a oprávnenie. Uvažoval o podaní trestného oznámenia na neznámeho páchatel'a, ktorý mohol z „pomsty“ alebo iného motívu plombu poškodiť ako aj o tom, prečo žalobca nepodal na neho trestné oznámenie, keď mal byť podozrivý z krádeže. Žalobca vôbec nepreukázal kedy, kto a komu (majiteľovi - užívateľovi) nainštaloval plombu, či mala táto označenie také aké skúmal znalec. Nestotožnil sa so znaleckým posudkom, pretože mu chýbajú obligatórne náležitosti, neobsahuje mikroskopicky zachytené prípadné predelenie na dve časti, dokumentáciu každej časti plomby, je zdokumentovaný iba rub plomby, pri ktorom absentuje jeho označenie M 41 a údajné lepidlo, pričom ani nikto nepotvrdil, že vôbec ide o lepidlo. Úlohou znalca bolo zistiť, či bola porušená plomba na počítadle meradla a či je overovacia/zabezpečovacia značka v celku. Ak odmietol znalecký posudok, bolo povinnosťou žalobcu preukázať, že znalec nebol zaplatený za to, že potvrdí neoprávnený odber ale za to, že odbornými metódami preukáže, že plomba bola oddelená, prelomená alebo rozpoľená. Mal tieto dve časti odfotiť po predelení a mikroskopicky poukázať na markanty, ktoré svedčia o tom, že niekto niečím plombu predelil a manipulácia zanechala na plombe stopy. Niet žiadneho dôkazu, ktorý by manipuláciu s plombou preukazoval, ani ktorý by umožňoval ľudskými zmyslami vnímať, že plomba mala dve oddelené časti, ktoré sú nositeľmi stôp a pri spätnom spojení na seba nadväzujú. Pojednávanie a dokazovanie pred súdom sa uskutočnilo pred účinnosťou Civilného sporového poriadku a už v režime Civilného sporového poriadku nemal záujem v rámci svojej obrany navrhovať dôkazy, napríklad kontrolný znalecký posudok, keď žalobca neuniesol

dôkazné bremeno, nakoľko nepreukázal, že plomba bola skutočne predelená a mechanické poškodenie plomby muselo jednoznačne vzniknúť v príčinnej súvislosti s predelením. Neexistuje dôkaz, že plomba bola následne zlepená hmotou, o ktorej sa neodborník domnieva, že je lepidlom. K výpočtu spotreby, t.j. náhrade škody uviedol, že tento výpočet neskúmal ani nenamietal, pretože ak by žalobca doplnil dokazovanie a presvedčil súd o tom, že ide o dôsledok predelenia plomby, zvolil by nasledovnú formu obrany: má za preukázané, že na troch odberných miestach v priestore 50 m² niekto manipuluje s plombami veľmi primitívnymi metódami; má vedomosť od znalca Ing. Petra Leška, ktorý vykonáva svoju činnosť v Kriminalisticko-expertíznom ústave Policajného zboru, že robil posudok v trestnom konaní, kde podozriví mali pri zásahoch do meradiel niekoľko tisíc značiek (medzi ktorými boli aj M 41); sám žalobca potvrdil, že sa viedlo trestné stíhanie, ktoré bolo sčasti zastavené a sčasti postúpené na priestupkové konanie, čím sa potvrdilo, že obvinení poškodzovali plomby, neznižili ale stav počítadla, plomby nepoškodili, aby sa poplatok od odberateľa znížil, ani aby sa znížil stav spotreby o sumy vyššie než bola odmena, ktorú zinkasovali za trestnú činnosť. Dodal, že on aj Policajný zbor mali vážne podozrenie po tom, čo K. ako konateľ spoločnosti prevádzkujúcej Penzión Pálenica odmietol ponuku na zníženie stavu počítadla na plynomerí hotela a reštaurácie, kde bola postupne vyššia spotreba, a tak na „revanš“ mu poškodili plomby takýmto jednoduchým, viditeľným spôsobom. Ak by boli plomby predelené, preukázal by, že niekto zo stíhaných bol za ním ako konateľom spoločnosti K., s.r.o., s tým, že sa mu pomstí. Je daňovým subjektom a pálenicu liehu takmer mesačne kontrolujú, menia a strážia plomby v desiatkach kusov, a tak sa pýta, či by si pri takýchto skúsenostiach nechal urobiť zásah vzbudzujúci podozrenie už pri pohľade na plombu. Záverom uviedol, že zhoda okolností mu zabránila účasti na pojednávaní konanom dňa 2.11.2016, jeho právny zástupca tento termín zmeškal, na súd prišiel krátko pred 11:00 hod., a tak nepredniesol návrh na doplnenie dokazovania a hlavne nemal možnosť poukázať na podstatné rozhodujúce skutočnosti, pre ktoré aj dve veci v obchodnom kolégiu a táto vec museli byť spojené a rozhodnuté zhodou okolností práve JUDr. Sládečkovou, ktorej predmetná vec je vecou, ktorá predchádzala žalobám toho istého žalobcu voči spoločnosti K., s.r.o., kde je spoločníkom a konateľom. Nespojenie obchodnej veci s občianskoprávnou sa najskôr javí ako správne, ale spojenie konaní by bolo v danom prípade účelné, keď sa nikde neuvádza, prečo by veci „Cb“ a „C“ nemali byť spojené pod občianskoprávnym číslom. Odvolaciemu súdu navrhol preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a žalobu zamietnuť; žiadal náhradu trov konania.

5. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že žalovaný odvolacie dôvody uvedené v § 365 ods. 1 písm. a/, b/, c/, g/ C.s.p. uviedol zrejme účelovo, pretože na pojednávanie konané dňa 2.11.2016 sa nedostavil z dôvodov výlučne na jeho strane a na pojednávaní konanom dňa 24.6.2016 výslovne nepožiadaval o vykonanie/nariadenie znaleckého posudku súdom, pričom poukázal na vyjadrenie oboch strán sporu na tomto pojednávaní a na ustanovenie § 209 ods. 1 C.s.p. Dodal, že znalec vo svojom znaleckom posudku jednoznačne definoval závery, pričom žalovaný nepožiadaval ani o posúdenie porušenia (rozlomenia) plomby inak ako znaleckým posudkom. K odvolaciemu dôvodu žalovaného podľa § 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p. dôvodil tým, že aplikácia ustanovenia § 82 písm. d/ zákona o energetike je jednoznačná a nesporná a v tejto súvislosti na doplnenie poukázal na uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 12.3.2015, sp.zn. 3 Cdo 99/2012, zo dňa 27.10.2009, sp.zn. 1 Cdo 107/2008, ako aj na to, že pri neoprávnenom odbere zemného plynu ide o objektívnu zodpovednosť odberateľa. Ďalej uviedol, že meradlo podľa zápisu podpísaného žalovaným dňa 15.5.2013 sa nachádzalo v predzáhradke rodinného domu v uzamknutej skrinke, túto odomkol majiteľ, ktorý bol pri výmene prítomný. Uvedené dostatočne vyvracia pokus obrany žalovaného, že malo ísť o pomstu tretej osoby za to, že si neobjednal a nezaplatil úpravu stavu meradla, ako aj že k pomste tretej osoby nemohlo prísť, nakoľko sa meradlo nachádzalo v uzamknutej skrinke, ktorú odomkol žalovaný. K námietkam žalovaného ohľadne znaleckého posudku zdôraznil, že znalec na strane tri svojho posudku jednoznačne uviedol, že olovená plomba číselníka je predelená a upevnená - prilepená k držiaku, čo umožňuje demontovať kryt číselníka bez ďalšieho poškodenia plomby, čo znalec aj zdokumentoval. Zároveň znalec uviedol, že plomba na počítadle meradla bola porušená - predelená a že overovacia/zabezpečovacia značka je predelená na dve časti. K námietke žalovaného, že znalec uviedol, že pravdepodobne pôvodné zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii bolo porušené - predelené, dodal, že je zrejme, že výraz pravdepodobne, ktorý má podľa žalovaného asi negovať ostatné jednoznačné vyjadrenia znalca má súvis s tým, že porušenie zabezpečenia meradla žalovaného mohlo byť porušené opakovaně. Záverom poukázal na skutočnosť, že jeho nárok voči spoločnosti žalovaného bol potvrdený v inom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava III. pod sp.zn. 23 Cb 249/2015, pričom v oboch prípadoch sa súd dostatočne zaoberal sporom, tento riadne posúdil a nedošlo

tu k tomu, že by Okresný súd Bratislava III. opakovane nesprávne rozhodol. Odvolaciemu súdu navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť; žiadal trovy odvolacieho konania.

6. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu k jeho odvolaniu uviedol, že doteraz nedostal právne relevantnú odpoveď na nespojenie troch totožných vecí, a tak možno vidieť určitý účel, pre ktorý sudca v poradí prvej podanej žaloby nechce spojiť vec s vecou novšou. Ak by sa všetky veci spojili, boli by prejednávané jedným sudcom a ten by vypočul svedka, nie znalca, pretože ani v jednej veci nebol vypracovaný znalecký posudok. Sám žalobca konštatoval, že znalec v znaleckom posudku jednoznačne definoval svoje závery, ale znalec nedefinuje, ale robí záver posudku, ktorému predchádza odborná analytická časť, popisná časť a nakoniec záver. Nedá sa hovoriť o definícii skutkových zistení. Nie je možné nájsť fotky a detailné zábery, ktoré by zobrazovali ako bolo meradlo pred zásahom osadené plombou, ani fotky, z ktorých by sa dali skúmať zásahy smerujúce k oddeleniu plomby. Neexistuje dôkaz o tom, že plomba má dve oddelené časti, inak by ich musel znalec exaktne označiť markantami a tie by zjavne preukazovali, že k predeleniu došlo a predelené časti pred zásahom tvorili celok. Jeho právny zástupca žiadal vykonať znalecké dokazovanie, to čo je v spise, znaleckým posudkom nie je. Uzamknutie skrinky je len zavádzaním, nevie kedy, kto a ako označil plomby v čase, keď sa Penzión Pálenica budoval a takmer nemal odber. Dostal nejaké ponuky „na manipuláciu“, skrinka sa uzamkla až po dokončení výstavby penziónu. Ak došlo k manipulácii, čo ale preukázané nie je, účelovo tak hľadá vysvetlenie v možnom „vydieraní“ a poškodení primitívnym spôsobom, ale nechce tým naznačiť, že ak by mal niekto záujem na nedovolenom odbere, tak plombu predeľuje. Ak by mal účelovo uvažujúci odberateľ „kradnúť“ a vidí ako sa manipuluje s plombami, tak urobí zásah do merača vykazujúci 10 x vyšší odber a pri žalobe za niekoľko XXX,- € by určite nemal na poškodení plomby racionálny, účelový záujem. Keď mu bolo vytknuté, že najskôr chcel nechať vykonať znalecký posudok, tak si účelovo v kontradiktórnom konaní začal čítať zásadu dôkazného bremena a úplne racionálne odmietol pomôcť zistiť skutočný stav veci. Nový Civilný sporový poriadok zavádza pojem „prostriedky procesného útoku“, teda kto tvrdí, nech dokáže. Mal za to a má za to, že keď žalobca nežiadal vykonať znalecké dokazovanie, tak vo všetkých žalovaných veciach neunesol dôkazné bremeno; niet dôkazu o rozdelení plomby. Zotrval na svojom odvolacom návrhu; žiadal trovy konania.

7. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného k jeho vyjadreniu k odvolaniu žalovaného uviedol, že súd prvej inštancie vo veci riadne konal a rozhodol, pričom osvedčil všetky predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu. Zopakoval, že v danom prípade ide o objektívnu zodpovednosť žalovaného, v konaní bolo riadne preukázané porušenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii, samotný neoprávnený odber a aj vznik škody, ktorú riadne vyčíslil. Jeho postup je plne v súlade s tým, čo uvádza Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach, na ktoré poukázal vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného. Dodal, že na Okresnom súde Bratislava III. boli vedené celkom tri konania vo vzťahu k odborným miestam nachádzajúcim sa v bezprostrednej blízkosti, ktoré sú spojené so žalovaným a spoločnosťou K., spol. s r. o., IČO: 35 738 774, H., R. č. XX, v ktorej je žalovaný spoločníkom a konateľom. Okrem tohto sporu bol Okresným súdom Bratislava III. prejednávaný spor o zaplatenie sumy X.XXX,XX € s príslušenstvom (voči spoločnosti K., spol. s r. o., sp.zn. 26 Cb 235/2015), v ktorom bol úspešný a Krajský súd v Bratislave v konaní vedenom pod sp.zn. 3 Cb 231/2017 na základe odvolania rozsudkom zo dňa 11.4.2018 rozhodnutie Okresného súdu Bratislava III. jednohlasne potvrdil. Okresný súd Bratislava III. prejednával aj spor o zaplatenie sumy XXX,XX € s príslušenstvom (voči spoločnosti K., spol. s r. o., sp.zn. 23 Cb 249/2015), v ktorom bol opäť úspešný. K námietke žalovaného o nespojení vecí uviedol, že Občiansky súdny poriadok i Civilný sporový poriadok toto jasne definuje. Žalovaný nemôže vytýkať súdu, a už vôbec nie jemu, nespojenie vecí, pokiaľ tu nie je daná totožnosť subjektov. To, čím by chcel žalovaný argumentovať v spojenom konaní a v ňom dokazovať, mohol urobiť aj v tomto konaní. Už na pojednávaní konanom dňa 2.11.2016 bolo protokolované, že na minulom pojednávaní zástupca žalovaného uviedol, že nežiada znalecké dokazovanie vo veci (zápisnica z pojednávania konaného dňa 24.6.2016, v ktorej je zaprotokolované: „Ja nechcem v konaní vypočuť znalca Leška, nemám o to záujem“. Podobne bolo možnosťou a právom žalovaného a jeho právneho zástupcu zúčastniť sa na každom pojednávaní, k veci sa vyjadrovať a osobitne navrhovať napríklad i vypočutie svedkov. Ak tak neurobili, nemôžu to teraz vytýkať súdu, ani jemu. Zdôraznil, že v zápisnici z pojednávania konaného dňa 24.6.2016 je uvedené, že na otázku súdu na právneho zástupcu žalovaného „teda keď namietate žalobcom predložený znalecký posudok na čl. 8 až 12, navrhujete súdu nariadiť znalecký posudok?“, zástupca žalovaného odpovedal: „zatiaľ nenavrhujem, potrebuje si ustáliť trestné stíhanie Ja nechcem v konaní vypočuť znalca Leška, nemám o to záujem“; strana 4 zápisnice. V kontexte týchto vyjadrení a neskoršieho odvolania žalovaného a

jeho vyjadrenia považuje obranu žalovaného za účelovú, kedy tento pôvodne nepostupoval tak, aby mohol teraz vo veci vytknúť niečo, čo sa podľa jeho neskoršieho názoru malo, či mohlo, urobiť. Zotrval na odvolacom návrhu.

8. Žalovanému bolo elektronicky zaslané vyjadrenie žalobcu uvedené v bode 7. odôvodnenia tohto rozsudku bez výzvy na vyjadrenie v zmysle § 374 ods. 3 C.s.p. Odvolací súd poukazuje na to, že odvolacia replika, odvolacia duplika, ani iné následné podania už nemôžu obsahovať, a ani neobsahujú, nové prostriedky procesného útoku a procesnej obrany. Ich obsah môže spočívať iba v právnej argumentácii, ktorá pre súd nie je záväzná a v prípadnom zdôraznení už prezentovaných skutočností a vykonaných dôkazov. Právo na spravodlivý proces je nevyhnutné považovať v tomto prípade za zachované samotným doručením podania sporovej strane, pričom prípadná následná reakcia je v kontradiktórnom spore otázkou individuálnej procesnej aktivity a procesnej taktiky sporovej strany.

9. Odvolací súd preskúmal vec súc pritom viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania [§ 470 ods. 1, ods. 2, § 379, § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku (zákon č. 160/2015 Z.z. účinný od 1.7.2016), ďalej len C.s.p.], túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keďže neboli splnené zákonné podmienky pre jeho nariadenie (nebolo potrebné doplniť, resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem; § 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nemožno priznať úspech. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 25. septembra 2019; o termíne verejného vyhlásenia rozsudku boli strany sporu, právny zástupca žalobcu a právny zástupca žalovaného, upovedomení zákonným spôsobom (§ 378 ods. 1, § 219 ods. 1, ods. 3, § 385 ods. 1 C.s.p.). Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu XXX,XX € s príslušenstvom potvrdil (§ 387 ods. 1, ods. 2, ods. 3 C.s.p.) a keďže sa stotožňuje s dôvodmi rozsudku v tomto výroku ako správnymi, rozsudok odvolacieho súdu už ďalšie dôvody neobsahuje. Na zdôraznenie správnosti rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd ale považuje za potrebné uviesť ešte nasledovné.

10. Pri rozhodovaní vychádzal z vyššie uvedených zákonných ustanovení. Rozhodujúcim pre posúdenie vecnej a právnej správnosti rozsudku súdu prvej inštancie boli skutočnosti, ktoré vyšli najavo vykonaným dokazovaním súdom prvej inštancie a ktoré teda nepochybne existovali v čase vyhlásenia jeho rozsudku. Odvolateľ v odvolaní neuvádzal podstatné, rozhodujúce, konkrétne právne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie odvolacieho súdu.

11. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil. Na týchto správnych skutkových zisteniach a posúdení sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania. Rozsudok obsahuje všetky náležitosti uložené ustanovením § 220 C.s.p. V konaní pred súdom prvej inštancie sa nevyskytla žiadna vada uvádzaná v ustanovení § 380 ods. 2 C.s.p., ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie a na ktoré by musel odvolací súd prihliadať; takú ani sám odvolateľ netvrdil.

12. Žalovaný neprodukoval vo svojom odvolaní žiadne dôkazy, ktoré by mohli zvrátiť výsledky doteraz vykonaného dokazovania a právneho posúdenia veci, a preto je záver súdu prvej inštancie o neoprávnenom odbere plynu zo strany žalovaného podľa § 82 ods. 1 písm. d/ zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike správny. Prvoinštančný súd riadne vyhodnotil, že v danom prípade ide o objektívnu zodpovednosť, t.j. bez zreteľa na zavinenie, a tak nie je rozhodujúce, či žalovaný, alebo niekto iný neoprávnenne manipuloval s meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii. Žalobca svoj nárok na náhradu škody preukazoval aj znaleckým posudkom č. 161/PL-2013, ktorý vypracoval znalec Ing. Peter Leško, ktorý žalovaný namietal. Znalec vo svojom posudku na otázky zadávateľa, žalobcu, či bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, či bola porušená plomba na počítadle meradla a či je overovacia/zabezpečovacia značka v celku uviedol, že na základe zistených skutočností jednoznačne potvrdil, že pravdepodobne pôvodné zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii bolo porušené - predelené a následne zlepené, že plomba na počítadle meradla bola porušená - predelená a overovacia/zabezpečovacia značka je predelená na dve časti, pričom sa v tomto znaleckom posudku nachádza aj fotografia predmetného meradla žalovaného. Žalovaný na preukázanie svojich tvrdení o tom, že niekto cudzí manipuloval s predmetným meradlom plynu, že pracovníci žalobcu, resp. osoby (podvodníci) vydávajúce sa za pracovníkov žalobcu mu navrhovali za úplatu spätný odpočet spotrebovaného plynu, čo odmietol, ako strana sporu mal povinnosť označiť dôkazné prostriedky spôsobilé preukázať pravdivosť týchto tvrdení, čo neurobil. Odvolací súd konštatuje, že teória procesného práva podmieňuje úspech strany v spore unesením dvoch bremien, po

prvé ide o bremeno tvrdenia, ktoré môže privodiť jej úspech v konaní a po druhé, že musí svoje tvrdenia aj preukázať. Základnou normou upravujúcou bremeno tvrdenia a preukazovania je ustanovenie čl. 8 C.s.p. v spojení s § 185 C.s.p. (§ 120 ods. 1 veta prvá O.s.p.), podľa ktorého strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podoprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu. Uvedený článok stanovuje dôkaznú povinnosť strán sporu v sporovom konaní, t.j. povinnosť označiť dôkazy na svoje tvrdenia. Iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na strane sporu a v prípade, ak neoznačí dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Rovnaké následky postihujú aj tú stranu sporu, ktorá síce navrhla dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení, ale hodnotenie vykonaných dôkazov súdom vyústilo do záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení strany sporu. Zákon určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť strany sporu za výsledok konania, pokiaľ je určovaný výsledkom vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho, že tvrdenie strany sporu nie je preukázané (v tom zmysle, že súd ho nepovažuje za pravdivé) ani na základe navrhnutých dôkazov, ani na základe dôkazov, ktoré súd vykonal bez návrhu, je pre stranu sporu nepriaznivé rozhodnutie. Okruh rozhodujúcich skutočností, ktoré sa týkajú povinnosti tvrdenia a povinnosti označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou právnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer strán sporu. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena, ako aj nositeľa dôkazného bremena. Z právnej teórie vyplýva, že skutočnosti navodzujúce žalované právo musí tvrdiť žalobca, zatiaľ čo okolnosti toto právo vylučujúce sú záležitosťou žalovaného. Článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd zaručuje právo na spravodlivé súdne konanie, neustanovuje žiadne pravidlá pre prípustnosť dôkazov alebo spôsob, ktorým majú byť posúdené; tieto záležitosti preto musia byť primárne upravené vnútroštátnym právom a vnútroštátnymi súdmi. Ústava Slovenskej republiky neupravuje prípustnosť dôkazov, ale ponecháva jej úpravu na príslušné zákony, spravidla na procesné kódexy. Takisto význam dôkazov a potrebnosť ich vykonania sú otázky, ktorých posúdenie je zásadne v právomoci toho orgánu, ktorý rozhoduje o merite návrhu, t.j. právomoc konať o veci, ktorej sa návrh týka, v sebe obsahuje právomoc posúdiť to, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom sa zabezpečí dôkaz na jeho vykonanie (I. ÚS 52/03). Súd prvej inštancie sa správne v odôvodnení rozhodnutia zamerá len na argumenty, ktoré sú z hľadiska výsledku súdneho rozhodnutia považované za rozhodujúce, pretože všeobecný súd, súd prvej inštancie, nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, príp. dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia.

13. Žalovaný svoje odvolanie, okrem iného, odôvodnil aj ustanovením § 365 ods. 1 písm. a/ C.s.p., t.j. že neboli splnené procesné podmienky, ktoré bližšie nešpecifikoval. Aj napriek tomu, odvolací súd skúmal, či napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie nebolo vydané v konaní postihnutou s niektorou z nasledovných procesných väd (§ 380 ods. 2 C.s.p.), t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, procesnej subjektivity, procesnej spôsobilosti strany sporu, povinného zastúpenia, prekážky veci právoplatnej rozhodnutej veci alebo skôr začatého konania, zrozumiteľnosti a úplnosti žaloby. Odvolateľ takéto procesné vady vo svojom odvolaní netvrdil a zároveň ich existenciu nezistil ani odvolací súd. Žalovaný sa vo svojom odvolaní obmedzil iba na citovanie právnej úpravy § 365 ods. 1 písm. a/ C.s.p. s odôvodnením, že sudkyňa nezverejnila stanovisko, či porušenie plomby považuje alebo nepovažuje za preukázané a opomenula povinnosť oznámiť čo treba dokazovať a čo nie, nebolo možné odňať stranám možnosť na doplnenie dokazovania. Takto formulovaný odvolací dôvod nepredstavuje procesné vady uvedené v § 380 ods. 2 C.s.p., ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie a na ktoré by musel odvolací súd prihliadnuť, tak ako je uvedené v bode 10. odôvodnenia tohto rozsudku. Odvolací súd dodáva, že účinný prieskum napadnutého rozhodnutia alebo konania jemu predchádzajúceho môže odvolateľ vyvolať len pomenovaním konkrétnych nedostatkov napadnutého rozhodnutia, resp. konania, ktoré mu predchádzalo, čo žalovaný neurobil.

14. Odvolací súd dospel k záveru, že nie je daný ani odvolací dôvod § 386 ods. 1 písm. b/ C.s.p., ktorý žalovaný odôvodňoval tým, že sudkyňa neoznámila stanovisko, že plomba podľa znalca, ktorý mal potvrdiť manipuláciu a neoprávnený odber, bola predelená a tým mu znemožnila domáhať sa ďalšieho znaleckého dokazovania na vyvrátenie domnienky znalca, že plomba bola predelená a znovu zlepená, čím bol ukrátený na práve na spravodlivý proces. Zo spisu vyplýva, že žalovaný sa zúčastnil pojednávania konaného dňa 24.6.2016, na ktorom súd poučil strany sporu podľa § 120 ods. 4 O.s.p., t.j. podľa ktorého mali účastníci všetky dôkazy a skutočnosti predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie (§ 115a),

najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a. Sám žalovaný v konaní pred súdom prvej inštancie uviedol, že nenavrhuje vykonať znalecké dokazovania, ani vypočúť znalca Ing. Leška (zápisnica z pojednávania konaného dňa 24.6.2016, č.l. 50 spisu), a na ďalšie pojednávania konané dňa 2.11.2016, na ktorom bol vyhlásený rozsudok, sa žalovaný, ani jeho právny zástupca, bez ospravedlnenia nedostavili. Odvolací súd vyhodnotil preto odvoláciu námietku žalovaného o porušení jeho práva na spravodlivý proces za nedôvodnú a zároveň poukazuje na to, že medzi porušením práva na spravodlivý proces patrí aj odňatie možnosti konať pred súdom, ktorým sa rozumie nielen procesný postup súdu, ale aj rozhodnutie, v dôsledku ktorého strana sporu nemôže uplatniť svoje práva. Žalovaný mal dostatok času na preukázanie svojich tvrdení o nesprávnosti znaleckého posudku Ing. Petra Leška a že s jeho meradlom nebolo neoprávnené manipulované, ale sám sa rozhodol neoznačiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. V zmysle platnej právnej úpravy nesprávny procesný postup súdu, priečiaci sa zákonu alebo inému všeobecne záväznému právnomu predpisu, ktorým sa sporovej strane znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu procesný predpis priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov, je odňatím možnosti strany konať pred súdom. Zákon v žiadnom zo svojich ustanovení pojem odňatie možnosti konať pred súdom bližšie nešpecifikuje; pod odňatím možnosti konať pred súdom je však potrebné vo všeobecnosti rozumieť taký postup súdu, ktorý znemožňuje účastníkovi konania realizáciu konkrétnych procesných práv a právom chránených záujmov, priznaných mu Civilným sporovým poriadkom na zabezpečenie svojich práv a oprávnených záujmov, ktoré by inak mohol pred súdom uplatniť a z ktorých bol v dôsledku nesprávneho postupu súdu vylúčený. Vždy ide o znemožnenie realizácie konkrétnych procesných práv (napríklad môže ísť o právo predniesť alebo doplniť svoje návrhy, zúčastniť sa pojednávania, vyjadrovať sa k veci, právo označiť navrhované dôkazné prostriedky, právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k vykonaným dôkazom, právo zhrnúť na záver pojednávania svoje návrhy a vyjadriť sa k vykonanému dokazovaniu a právnej stránke veci, právo podávať opravné prostriedky). Odňatie možnosti konať pred súdom nezakladá samo tvrdenie sporovej strany o existencii tejto procesnej vady; určujúcim je zistenie, že k vade tejto povahy skutočne došlo. Ak došlo k odňatiu možnosti účastníkom konať pred súdom, táto skutočnosť je okolnosťou, pre ktorú odvolací súd napadnuté rozhodnutie zruší, pretože rozhodnutie, vydané v konaní, postihnutom touto závažnou procesnou vadou, nemôže byť považované za správne. V danom prípade uvedené splnené nebolo, keď tak ako je uvedené vyššie, žalovaný na pojednávani konanom dňa 24.6.2016 nenavrhol dôkazné prostriedky a ďalšieho pojednávania konaného dňa 2.11.2016 sa nezúčastnil, ani jeho právny zástupca, bez predchádzajúceho ospravedlnenia.

15. K odvolacím námietkam o nesprávnych skutkových záveroch prvoinštančného súdu odvolací súd dodáva, že vnútorné presvedčenie súdu (ako výsledok hodnotenia dôkazov), by sa malo vytvárať na základe starostlivého uváženia a zhodnotenia jednotlivých dôkazov jednotlivo aj v ich komplexnosti tak, aby vychádzalo z pravidiel formálnej logiky. Podľa ustanovenia § 191 C.s.p. dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo. Pri hodnotení dôkazov súd v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi, ako má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť; uplatňuje sa teda zásada voľného hodnotenia dôkazov a len vo výnimočných prípadoch zákon súdu ukladá určité obmedzenia pri hodnotení dôkazov (napríklad § 192, § 193, § 205 C.s.p.). Kontrola výsledku hodnotenia dôkazov, ku ktorým dospel súd, sa uskutočňuje najmä prostredníctvom inštitútu odôvodnenia rozsudku upraveného v ustanovení § 220 ods. 2 C.s.p., podľa ktorého má súd uviesť, čoho sa žalobca domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril žalovaný, stručne, jasne a výstižne vysvetliť, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd má povinnosť dbať na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé a vyhovujúce najmä základnej požiadavke preskúmateľnosti. V posudzovanej veci súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci, aplikoval naň správny predpis a svoje rozhodnutie aj podrobne a presvedčivo odôvodnil; z odôvodnenia rozhodnutia presne, zrozumiteľne a určite vyplývajú v logickej nadväznosti a s hodnotiacou väzbou k jednotlivým dôkazom skutkové zistenia, ktoré v súhrne vytvárajú skutkový nález súdu. Okolnosti namietané žalovaným v odvolaní vo vzťahu k spôsobu vyhodnotenia vykonaných dôkazov nemajú za následok úvahu odvolacieho súdu, ktorá by nebola zhodná s v napadnutom rozhodnutí prezentovanou úvahou prvoinštančného súdu. V tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov, ani právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným

súdom úspešná, tzn., aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami a ani právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov.

16. Odvolací súd sa nestotožnil s odvolacou námietkou žalovaného, že súd prvej inštancie nevykonal predbežné hodnotenie, či plomba bola predelená a či znalecký posudok preukázal poškodenie meradla, pretože účelom predbežného posúdenia veci nie je podrobne odpovedať na všetky otázky sporu a ak sa tak nestane, neznamená to, že konajúci súd automaticky vystaví stranu sporu prekvapivosti. O prekvapivé rozhodnutie totiž ide vtedy, ak súd použije inú právnu normu pri právnom posúdení veci (ktorá doposiaľ použitá nebola, a ktorá je pre danú vec rozhodujúca) a súčasne, dotknutej sporovej strane sa k jej požitíu neumožní vyjadriť sa. O tzv. prekvapivé rozhodnutie ide predovšetkým vtedy, ak odvolací súd (nie súd prvej inštancie) založí svoje rozhodnutie vo veci na iných právnych záveroch ako súd prvej inštancie, za súčasného naplnenia tej okolnosti, že proti týmto iným (odlišným) právnym záverom odvolacieho súdu nemá strana sporu možnosť vyjadrovať sa, právne argumentovať, prípadne predkladať nové dôkazy, ktoré sa z hľadiska doterajších právnych záverov súdu prvej inštancie nejavili ako významné. V danom prípade na pojednávaní konanom dňa 2.11.2016, ktorého sa žalovaný, ani jeho právny zástupca, nezúčastnili bez ospravedlnenia, samosudkyňa JUDr. Viera Sládečková uviedla predbežné právne posúdenie veci (č.l. 70 spisu). Predmetom sporu od začiatku bola právna otázka, či žalovaný neoprávnene odoberal plyn meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, čo žalovaný namietal. Súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní o nároku žalobcu na náhradu škody za neoprávnený odber plynu správne vychádzal zo zákona o energetike, podľa ktorého sa na odber plynu meraný meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, vzťahuje objektívna zodpovednosť, t.j. zodpovednosť bez zreteľa na zavinenie, k čomu mali možnosť vyjadriť sa obe strany sporu (žalovaný tak urobil v podanom odpore proti platobnému rozkazu zo dňa 5.10.2015, č.l. 27 spisu a na pojednávaní konanom dňa 24.6.2016). Žalobca svoj nárok preukázal aj Zápisom o vykonanej kontrole na odbernom mieste žalovaného na základe príkazu/zákazky zo dňa 15.5.2013, podľa ktorého bol plynomer zaslaný na znalecké posúdenie v zapečatenej krabici, došlo k výmene meradla za nové, zhotoveniu fotodokumentácie, odberné miesto bolo preblombované s tým, že plynomer je v prevádzke rodinného domu v uzamknutej skrinke, pri kontrole ju odomkol majiteľ (žalovaný), ktorý bol prítomný pri výmene a tento zápis aj podpísal. Žalovanému bol v konaní zo strany súdu prvej inštancie daný dostatok priestoru obhajovať svoj právny názor v otázke nemanipulovania s meradlom plynu a skutočnosť, že svoje tvrdenie v konaní nepreukázal, nerobí toto rozhodnutie prekvapivým. Prekvapivosťou nie je dotknutý ani taký postup súdu, ktorý by následne dokonca vydal rozsudok v rozpore s predchádzajúcim právnym posúdením (za predpokladu že by nepoužil doposiaľ neprejednávanú právnu normu a nedal by možnosť stranám sa tejto vyjadriť). Odvolací súd opätovne uvádza, že žalovaný mal dostatok možností obhajovať, prezentovať a preukazovať svoj názor o tom, že nebolo neoprávnene manipulované s meradlom na odber plynu, že meradlo nebolo predelené. Ak by sa aj súd prvej inštancie v rámci predbežného posúdenia veci vyjadril k tomu, či bola plomba na meradle predelená, či znalecký posudok preukázal poškodenie meradla, jeho posúdenie by súd nezaväzovalo i v ďalšom konaní, ak by strany sporu predložili ďalšie dôkazy vyvracajúce skutočnosti, z ktorých by pri predbežnom vyjadrení právneho názoru na vec vychádzal. Žalovaný v konaní pred súdom prvej inštancie (ani v odvolacom konaní) nepredložil žiaden dôkaz, ktorý by potvrdzoval ním tvrdenú skutočnosť, že s meradlom sa neoprávnene nemanipulovalo, keď sa iba snažil dokazovať, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno, keďže nepreukázal, že plomba bola skutočne predelená a mechanické poškodenie plomby muselo jednoznačne vzniknúť v príčinnej súvislosti s predelením. Odvolací súd poukazuje na závery rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22.2.2017, sp.zn. 6 Cdo 17/2017, ktoré je možné aplikovať aj na právnu úpravu podľa Civilného sporového poriadku, z ktorého vyplýva, že neuvedenie, prípadne nedostatočné uvedenie predbežného právneho posúdenia veci súdom, nemá za následok tzv. zmätočnosťnú vadu, t.j. porušenie základných zásad občianskeho súdneho konania, t.j. odňatie možnosti stranám sporu konať pred súdom. Z povahy tejto procesnej povinnosti je však (aj podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyslovenom v uvedenom rozhodnutí) zrejmé, že k zhojeniu (skonzumovaniu) jej prípadného nesplnenia dochádza samotným rozhodnutím súdu, v dôvodoch ktorého podľa § 220 ods. 2 C.s.p. je súd povinný uviesť, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhované dôkazy a ako vec právne posúdil. Je zbytočné, aby odvolací súd zrušil rozhodnutie a vec vrátil súdu prvej inštancie s tým, že by mu dal pokyn na dodržanie ustanovenia § 118 ods. 2 O.s.p. (§ 181 ods. 2 C.s.p.), pretože tento uvedený už vyslovil v rozsudku. Náprava prípadného nesprávneho postupu prvoinštančného súdu v

tomto smere je daná tiež možnosťou podania odvolania ako riadneho opravného prostriedku, ktorý žalovaný v predmetnej veci aj využil. Z uvedených dôvodov námietka žalovaného, aj keby bola dôvodná, nebola spôsobilá mať za následok tzv. zmätočnosťnú vadu, t.j. porušenie základných zásad občianskeho súdneho konania a odňatie možnosti žalovanému konať pred súdom. Napokon nikde v zákone nie je uvedené, že aj keď sudca vysloví predbežný právny názor, že ním bude aj do budúca viazaný. Striktné dodržiavanie uvedeného ustanovenia by znamenalo absolútne formalistický proces. Dôležité je, aby to bolo v písomnom odôvodnení rozsudku uvedené, čo v predmetnej veci splnené bolo.

17. K tvrdeniu žalovaného v odvolaní o nespojení vecí vedených na Okresnom súde Bratislava III. týkajúcich sa totožného predmetu sporu a strán sporu, odvolací súd poukazuje na uznesenie Okresného súdu Bratislava III. zo dňa 2.11.2016, č.k. 12 C 346/2015-77, ktorým bol návrh žalovaného na spojenie vecí zo dňa 17.10.2016 zamietnutý, pričom toto uznesenie bolo žalovanému, resp. jeho právnomu zástupcovi, doručené dňa 8.12.2016. V uvedenom uznesení súd prvej inštancie riadne odôvodnil prečo nebolo možné návrhu žalovaného na spojenie vecí vyhovieť.

18. Pokiaľ žalovaný v odvolaní namietol, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. V posudzovanej veci s odvolaním sa na obsah už uvedeného odôvodnenia, odvolací súd považuje skutkové zistenia súdu prvej inštancie za úplné a ich právne posúdenie súdom prvej inštancie za správne. Odvolací súd dodáva, že žalovaný počas konania pred súdom prvej inštancie, ani v odvolaní, vôbec právny predpis, ktorý bol použitý pre výpočet náhrady škody (vyhláška č. 449/2012 Z.z.) nenamietal, rovnako ani samotnú výšku nároku žalobcu na náhradu škody.

19. Vzhľadom na skutočnosť že žalovaný podal odvolanie aj voči výroku napadnutého rozsudku, ktorým súd prvej inštancie žalobu vo zvyšku zamietol, t.j. vo výroku, ktorým bolo rozhodnuté v jeho prospech, odvolací súd odvolanie žalovaného proti tomuto výroku podľa § 386 písm. b/ C.s.p. odmietol, pretože odvolanie môže podať (len) strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.).

20. Žalovaný podal odvolanie voči napadnutému rozsudku v celom rozsahu, t.j. aj do výroku o náhrade trov konania, ale svoje odvolanie v tomto rozsahu vôbec neodôvodnil, pričom žalobca odvolanie nepodal. Odvolací súd pripomína, že ide o konanie, v ktorom je súd viazaný žalobou, a teda aj odvolací súd je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 C.s.p.); ide však o súvisiaci výrok (§ 367 ods. 2 veta druhá C.s.p.). Vzhľadom k tomu, že súd prvej inštancie síce správne aplikoval pri rozhodovaní o náhrade trov konania ustanovenia § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p., ale nesprávne uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania, namiesto priznania nároku na náhradu trov konania a rozsahu v akom tento nárok priznáva, odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o náhrade trov konania podľa § 388 C.s.p. tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100 %. Odvolací dodáva, že rozhodovanie o náhrade trov konanie má dve samostatné fázy; prvou je rozhodovanie o nároku na náhradu trov konania, o ktorom rozhodne súd bez návrhu v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí; druhou fázou je rozhodovanie súdneho úradníka súdu prvej inštancie, ktorý rozhoduje o výške náhrady trov konania samostatným uznesením po právoplatnosti skončenia veci.

21. Záverom odvolací súd ešte poznamenáva, že rozhodol bez nariadenia pojednávania dôvodiac ustanovením § 378 ods. 1, § 219 ods. 1, ods. 3, § 385 ods. 1 C.s.p. a už vyššie uvedenými dôvodmi. S dôrazom na to, že nedopíňal dokazovanie, a preto prípadne ďalšie tvrdenia prednesené stranami sporu na pojednávaní na odvolacom súde už nemohli mať vplyv na iné rozhodnutie odvolacieho súdu. Postačovalo preto preskúmanie veci na základe spisovej dokumentácie; strany sporu, predovšetkým odvolateľ, ani nevzniesli žiadny presvedčivý dôkaz potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania nasledujúca po výmene písomných stanovísk by mohla zaručiť spravodlivé konanie (porovnaj napr. rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.4.2002, č. 64336/01, vo veci Lino Carlos VARELA ASSALINO proti Portugalsku; porovnaj tiež rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napr. vo veci vedenej pod sp.zn. 5 Cdo 218/2009, 3 Cdo 51/2011, 3 Cdo 186/2012, 7 Cdo 56/2011).

22. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. Žalobcoví, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech, priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. V zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov prvoinštančného i odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

23. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011; § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).